

Tertull. Nunc quoque cum sistro faciem portare caninam!
Edibus illa tuis semper monumenta manebunt.

DIES IV. FEBRUAR.

Prid. N.

GRad. 14. Aquarij. Sub quo na-
ti, nautæ, gravati vitæ mise-
rijs; maximè coruscante Marte, ait Jul. Fir-
micus. Regulus manè occidit. Alsted. Uran.
Fidicula vespertino occidit, & Delphinus. Au-
ster violentior, & pluit. Columel. & Pto-
lom. Aquarius occidit. K. P. R. Vir manu
sua pedem amputatum tenens. Sphaer. Arab.
Jacobus, postquam moratus est in Socoth
18. mens. transit in Sichimam. Alij dicunt
in Salem, ubi Rex fuit Melchisedech, uti
dicemus 5. April. n. 3. & 22. Jul. n. 3. Alij su-
munt sonum Salem haud pro loco, seu no-
mine appellativo, sed pro nominis signi-
ficatione: q. d. Venit pacifice salvus & integer
viribus ac valetudine, sine ullo infortunio à So-
coth in Sichem. Vid. AA. apud Maluend.
in Genes. 33. 18. Unde etsi propriè locus
accipiatur ibi non manit, sed pertransijt
usque in agrum juxta Sichem. Ex Hebræis
docet Hieronym. in Tradit. ibi sanatum fem-
ur Jacob, percussus ab Angelo: nonnulli
illorum, in Bethel astruunt restitutum sani-
tati. Vid. 29. Maij, n. 1. Quia placuit locus
ad pascua, emit ibi Jacob partem agri, ubi
tabernacula locavit, à filijs Hemor: quin
obstet, quod Act. 7. 16. dicatur à filijs He-
mor filij Sichem: tum quia Hemor etiam
dicebatur Sichem, ut hic notat Beda: cum
quia Stephanus loc. cit. non loquitur de
emprione Jacob, sed Abrahæ. Vid. Sanct.
hic à n. 40. Facilius expositio est: in testi-
monio Actorum, nihil dici de persona Abra-
hæ (qui agrum illum non emit, nec mini-
mam partem in Sichem, sed tantum spe-
luncam duplicem juxta Hebron, de qua 25.
Mart. n. 6. & 15. Decembr. n. 1.) sed vocem Abra-
ham sumi patronymicè pro Abramides (uti in
Scriptura saepe) tuncque sensus: Emit Abra-
hamides Jacob, utpotè Abrahæ nepos. Hic
sensus summè genuinus, quin fingatur, ut
figatur, hostis. Emit agrum ut dicitur v. 9.
centum agris. Hebræi apud Maluend. hic,
Centum margaritis: quod quidem ridiculum,
& fanaticum. Stephanus loc. cit. pretio ar-
genti. Utrumque verum. Agnus incensus
erat in pecunia. Ita grex multorum inter-
pretum, sed non orthodoxè fidei, viden-
dus apud Maluend. quò dudum, &
quos secuti nonnulli Catholici; quin nova
sit hujusmodi acceptio. Plautus in Truculent.

Jacobus
transit in
Sichem.

Antilogia.

Ibi ager
ejus.

Antilogia.

Agnus &
ovis signum
moneta.

Act. 3. scen. 1. v. 10. Oves in crumena detuli.

2. Aliud etiam exponendum occurrit;
sed facile, ni fallor, ex dictis. Agrum, quem
diximus agnis, vel argento emptum; Jaco-
bus asserit, tulisse de manu Amorrhæi in
gladio & arcu. Genes. 48. 22. Moneta figu-
rata erat arcu & gladio. Multa videtis in nu-
mismatibus Græc. apud Goltz. in Tabul. In-
ter Persas numi vocabantur sagittarij, quia
in illis impressa sagitta. Unde ut Agesilaus
dixit (teste Plutarcho in eo) acceptionem
habemus. Recessit ex Asia; & causam in-
terroganti, respondit: Pulsus fuisse triginta
millibus sagittariorum. Aliter respondent Ma-
sius & Pererius. Primò quidem agrum
emisse, sed cum ob stragem Sichimorum
fugisset interius Chanaan, iterum Amor-
rhæos agrum occupasse: quem cum redde-
re nolissent, vi & armis à possessione ex-
pulit. Juxta Sichem erexit altare Deo vero,
& titulum instruxit Deo fortissimo Israël.
Vide Petr. Comest. hic cap. 82. Memoria fit
præfati prædij, Josue 24. 32. & Joann. 4. 5.
Locus celebris prorsum, quippe non solum
ibi Joseph sepultus, sed etiam alij undecim
Patriarchæ, ut ait Hieronym. in Epitaph. Pau-
la, & Sanctius in 7. Actor. à n. 38. Joseph. 2.
Antiq. cap. 4. dicit sepultos in Hebron; po-
stea transferri potuerunt; sed certius, quod
ait Stephanus loc. cit. Patres nostri (id est,
capita tribuum) translati sunt in Sichem, &
positi sunt in sepulchro. Vide Turin. hic, &
Chronic. cap. 17.

Et arcus &
gladius, &
sagitta.

In agro Ja-
cob sepulti
12. Patriar-
chæ.

Sephora cir-
cuncidit fi-
lium.

3. Anno 80. vitæ Moysis, cum pergeret
cum fratre & uxore in Ægyptum, missus à
Deo, & Angelus occidere vellet eò quòd
ad circumcisorum scandalum incircumci-
sum secum ferret filium; Sephora videns
minacem Angeli gladium, intelligensque
causam, illicò lapide filium signavit ovem
Dei, pastoris Israël. Vide Cajetan. in 4. Exod.
Unde Moysè relicto, cum suis filijs reversa
est ad patrem in Madian. Haye, Lyran. &
Rab. Abrah. loc. Exod. cit. sed hic fallitur, dum
signat tunc presentem Aaronem; qui die
seq. Moysi occurrit; ut videbimus, n. 2. Ab-
hinc anno 79. juxta Turfelin. & Briet. sed
juxta Adrichom. 47. in quò fallitur; cum
exercitus Israël in expeditione contra Ben-
jamin, bis victus mœreret, iissetque in Si-
luntin (ut vidimus, 29. Januar. n. 2.) ut con-
suleret Dominum de exitu belli contrarian-
ti illiusque piæ justissimæque causæ; jeju-
naverunt usque ad vesperam, & holocausta
obtulerunt, & super statu belli per Phineës
interrogarunt. Juxta Rab. Jose, & Rab. Abrah.
in Cabal. histor. quatrduo ibi quiescentes,
ex-

expectarunt oraculum. Vespere diei quarti,
scilicet mensis die tertio, post sacrificium,
dixit Dominus: Ascendite: eas enim tradam
eos in manus vestras. Judic. 20. 28. Hocce-
ne oraculo in victores semel & iterum Ben-
jamitas, totus Israël instauravit prælium.
Instructio copiarum à Josepho, 5. Antiq.
cap. 2. facta dicitur, ita ut media exerci-
tus pars noctù locaretur in insidijs prope
Gaba; & reliqua in aciem produceretur.
Aptius Abulensis & Lyran. hic (quia in
textu sacro hyperbaton & obscurum) in
tres turmas divisum astruunt exercitum to-
tum: unam in insidijs, ut egredientibus
civibus Benjamin, vacuum incenderent ur-
bem, & fumo signarent foris certantibus
occupatam. Alteram ut invitaret in pu-
gnam urbis militiam, ita ut civibus egre-
dientibus, insidiæ possent civitatem inter-
cipere. Tertiam collocatam fuisse ad duas
semitas (ne victis esset ullum effugium,
captà civitate) simulando fugam, ut post
signum datum, copijs in frontem reversis,
ab universo exercitu jugularentur uti co-
rona intercepti. Sic fuit ordo, quo fracti
tumidissimi Benjamitarum spiritus, & bel-
li ancipitis felicissimus exitus. Senserunt se de-
ceptos (tubdit Joseph. d.) & cum consilium in
incipi metu non suppeteret, in convallam quam-
dam compulsi, circumdatis expeditionibus, qui
eminus pugnare assueverant; telis, ferarum in-
modum, sunt confixi. Sexcenti tantum evaserunt
incolumes; qui conglobati, & factò cuneo, fe-
rociter per medios hostes eruperunt, & in mon-
tem fugâ delati, naturâ loci se tutati sunt.
Israhelita verò Gabaam incenderunt, & mulie-
res atque impuberes contrucidarunt. Pari modo
& in alias Benjamitarum urbes sevitum est.
Non remansit ullus ex tribu tota Benja-
min.

Benjami-
tae profra-
ti, & pene
consumpti.

Cur aliqui
salvi ex fu-
ga?

Ovid.

4. Sexcenti fugerunt in Petram Rem-
mon. V. 45. de qua idem Joseph. lib. 6. An-
tiq. cap. 20. & 21. simulque Adrichom. in
Benjamin. n. 104. Attoniti indicantur à Rab.
Salomone loc. cit. Judic. quia nesciebant, quo-
modo toto exercitu vallati, evasisse potue-
runt. Nobis claret divina providentia, &
quia primus Rex Israël futurus ex illa tribu;
sed maximè propter Paulum futurum, Do-
ctorem Gentium. Retorquatur Ovid. ex
lib. 2. Fastor. & 1. de Ponto, Eleg. 2.
Ut tamen Hercules superesset semina gentis
Credibile est, ipsos consuluisse Deos.
Qui nasci ut posses, quamvis cecidere trecenti,
Non omnes Fabios abjulerit una dies.
Hac in clade poenas luerunt Michas & ejus
mater, uti pro crimine tanto minatus erat
Dominus. In illo tempore (ait Philo Biblius,
Tom. 1. Ephem.

in Antiq.) reddidit Dominus Michæ & matri ejus,
omnia que locutus est. Micham tradam igni, &
erit mater ejus in conspectu ejus marcescens vi-
va super terram, & vermes exibunt e corpore
ejus.

Pœna Mi-
chæ & ejus
matri.

5. Circa finem anni secundi Principatus
Machabæi, reluctantibus jugum Idumæis,
quos primò retrò duobus mensibus, deva-
staverat (de quo 4. Decembr. n. 5.) ne illo-
rum insolentia glisceret; ad illos cum fratri-
bus & exercitu proficiscens, Chebron (id est,
Hebron: illucque auspicijs Epiphanijs au-
dax dictionem extenderat Idumæa) civita-
tem, tot insignijs prifcorum Patriarcharum
nobilem (uti Adrichom. observat in Juda,
n. 145.) obsedit, expugnavit, muros & tur-
res evertit, ac eam cum oppidis subiectis
incendit igne. Rauclin. ex 1. Machab. 5. à
65. At cum Gentes finitimæ Judææ Epipha-
nijs partibus studerent impensè, quia ex Ju-
dæorum ruina illis dimanabat gloria; ex He-
bron arma convertit in Palæstinos, transiens
per Samariam; adoratusque Azotum, diruit,
aras idolorum & fana subvertit, ignique cun-
cta tradidit, spolia diripuit, ac gloriosus, di-
vesque in patriam cum exercitu redijt. Ibid. à
v. 66. Hac in die posterioribus temporibus
(ab hoc articulo elapsis annis 125.) Hero-
des post captivitatem Hyrcani Pontificis,
mortemque fratris Phaseli, exul in Ægypto,
cum illinc navigaret in Rhodum, Romam
petens, appulit Brundisium. Rauclin. ex
Josepho, 1. de Bell. cap. 11-14. Antiquit.
cap. 25. & Egesipp. 1. de Excid. cap. 29.
Hinc Romam pergit, resque suas refert M.
Antonio & Cæsari, ex quo ejus felicitas,
quippe illi nupsit fortuna; uti dicitur, 25.
April. à n. 8. ex Tornielo.

Idumæa de-
nuò subju-
gata.

Machabæus
expugnat
Hebron &
Azotum.

Herodes
pervenit
Brundisium.

Christi ge-
sta.
Ejus je-
junij dies
XXVIII.

6. Anno 31. Christi, ejus sacri jejunijs in
monte dies octavus supra vigesimum. Anno
sequenti pervenit transiens per Samariam,
ubi facta foeminae vagæ conversio (de qua,
7. Januar. n. 5.) prædicans per regionem
sub initium Februarij pervenit in Canam
Galileæ, quò primum coram discipulis fe-
cerat miraculum. Ibi rogatus à Regulo,
filium ejus à febribus liberavit. Alapid.
Chronot. n. 15. Joann. 4. 46. & 53. Venit er-
go iterum in Cana Galileæ, ubi fecit aquam vi-
num: Hoc iterum secundum signum fecit Jesus,
cum venisset à Judæa in Galileam. Jungen-
dum iterum cum venisset; haud cum Secun-
dum. Bis in Canam venit, eoque utrumque
adventum novo illustravit miraculo. Primò,
dum aquam convertit in vinum: filiumque
sanavit Reguli, cum iterum eò venisset. Est
secundum miraculum in Cana; quippe mul-
ta alia fecerat in Judæa. Hac in die à Gislardis

dis signatur trucidatio infantium Innocentium per Herodem, de quo postridie à n. 6.

Ludi Gothici.

7 Romæ, Ludi Gothici per sex dies. V. K. R. & ex eo Reufner. Longè à C. V. huiusmodi ludi, quorum apud AA. nec memoria nisi cadente Imperio; ut videtur apud Lazium, II. de Rom. Republ. cap. 16. & Hospinian. de Festis, cap. 10. Nec sic argumento Ephemeridum notitia congruit, omnino jejuna; ni dicatur legenti modus ludorum & forma. Dies fuit ater, & Nundinæ Jovi, vel Saturno à Romulo institutæ. Nundinæ, quamvis essent rusticorum, in propria commoda convenientium, vel mercium providentiæ, uti observat Rosin. 4. cap. 3. dum fiebant Jovi, feriæ erant, eò quòd Flaminiæ in regia Jovi arietem immolabat. Ibid. cap. 17. Quæ sit Flaminiæ, dicemus, I. Mart. n. 12. II. Maij, n. 7. & fusè 15. ejusdem mensis. Tunc in urbem conveniebant ex pagis non solum in commercia; sed ut leges à Senatu fulminatas audirent, ad quod lege compellebantur. Festus Pompejus litter. N. Totum exposuit Macrob. I. Saturnal. cap. 16. Harum originem Romulo assignant (ait) quem communicato regno cum T. Tatius, sacrificijs & sodalitatibus institutis, nundinas quoque adiecit commemorant. Romanos instituerunt nundinas, ut octo quidem diebus in agris rustici opus facerent; nono autem die, intermisso rure, ad mercatum, legesque accipiendas Romam venirent: & ut scita atque consulta frequentiore populo referrentur.

Nundinæ Jovis, in quibus à Flaminiæ sacrum.

Quo intuitu mundina?

8 Hac etiam die lamentum Romæ fuit nex Virginie à patre L. Virginio. Cornel. Labeo in Fastis. Decemviri constituti sunt in urbe, ut leges allatas à Græcia ordinarerent in Reipublicæ regimen (ex quibus post efformatæ duodecim tabulæ, & creis columnis incisæ; ut latè refert Halicarnass. 10. n. 58. & Tit. Liv. 3. à sect. 93.) in quo absolutum eorum imperium; quippe decemviri creati pro Coss. absque ullis alijs Magistratibus: qui quidem dulcedine supremæ potestatis illecti, noluerunt vel tempore muneris transacto, magistratu defungi: immò decreverunt inter se in perpetuum retinere tyrannicè, sulti satellitio ad execrandam flagitia. Princeps Decemviratus erat Appius Claudius, qui contra per se ordinatas, abutebatur legibus; ut quæ potestate non valebat, obtinere conabatur embolijis. Captus amore Virginie, immò amens, in suam potestatem abducere intendit: at cum donis atque blanditijs nequiret; introduxit quendam M. Claudium, qui puellam coram illo iudice in tribunali, diceret filiam esse servæ suæ, quæ rogatu matris Virginie, illa par-

Decemviri instituti.

Appius Claudius, Regilianus.

Iniquus & trifidus.

turiente foetum tradidit: quo, Appio suffragante legi (quæ dominis jubet tradi servos, quocumque sint) puella deveniret in potestatem iudicis in stuprum, ad quod instructa tota trica, & factionis iudicis adornata testimonia.

9 A sponso & alijs amicis fucus litis nunciatur patri, qui erat in exercitu. Venit, contraria testibus legitime valideque probavit; sed nihil obtinuit, cum uti servam M. Claudio puellam tradi iussisset, qui sibi tradi cupiebat; lætusque jam gloriabatur de victoria. Tunc pater cogitans nequitia iudicis, & veritatem & iustitiam proteri; deosculans filiam, cultro Virginie viscera transfadegit, ac in foro mortua jacuit; cum prius ille dixisset: Hoc te uno, quo possum, modo filia in libertatem vindico: respectansque ad tribunal, Te, inquit Appij, tuumque caput sanguine hoc consecro. Dion, II. num. 15. & Valer. Maxim. lib. 6. cap. 1. n. 2. Cadaver (subdit Livius d. sect. 148.) à L. Valerio & M. Horatio (post Coss.) effertur. Cognati Virginie (infit Halicarnassius, II. n. 27.) ferentes in forum lecticam, aliumque ornatum sepulchralem quam poterant pretiosissimum comparantes, elationemque facientes corporis per illustrissima urbis compita, unde à pluribus conspiciendi essent, procedebant. Exiliebant enim ex adibus mulieres & virgines, deflentes hunc casum, floresque aliqua & coronas adversus lectulum iniicientes, alia zonas & baltheos, aliaque vittas virginalis coma; & quedam retortos crinibus detondentes circinnos. Viri autem capientes aliqua ex proximis officinis, alia pretio, alia gratia, oblati donis ornabant funeris elationem. Erat Virginia omnium Romanarum virginum formosissima: adeò ei supra hominem forma aderat quedam, & gratia formæ. Appius post detrusus in carcerem à tribunis, inventus est elisis faucibus. Alij focij enecti, alij spontè in exilium acti, publicatis bonis; quo evanuit sceleratorum iudicium decemviratus, iterum electis Coss. Iidem qui supr. Rosin. 7. cap. 19. Salian. Turfellin. Briet. Ann. V. C. 304. & Goltz. in Fast. pag. 22.

Virginie nex & sumus.

Pompa.

Appius Claudius iussit, & Decemviratus extinguitur.

Ostentum in conjurationem Catiline.

10 Anno ab hinc 396. conjuratio Catiline, de qua 26. Maij, cujus hac die prognosticum in insigni portento, quod refert Dio lib. 37. Aves (ait) auspicales volarunt, ideoque obnunciarunt: multa fulmina sereno ceciderunt, terra movit, simulacra hominum multis locis visa, lampades in sublime ab occasu ad cælum recurrerunt. Idem Bueleng. de Prodigijs, cap. 20. Sub eodem titulo Jul. Obsequens, 3. Fulgores per cælos discursur-

scursantes (inquit) ignisque incendia eodem loco consistentia, terra mugitus, tremoresque continuos, spectraque, mutatis subinde formis, per aerem se ostentantia, hominum animos terrentes intrepide voces. Haud secus accidit expressio tyrannidis Decemvirorum, dum illis commissâ ordinatio legum; ut providentia scriberet in aère, quicquid patiendum in Urbe. omnia videbantur tendere ad aliquam magnam cladem Reipublicæ (refert Halicarnass. lib. 10. n. 2. post crebras contentiones inter plebis tribunos & Patricios) non humanis tantum conjecturis; verum multo magis signis divinitus ad terrorem augendum oblatis, qualia nunquam in omni hominum memoria, reperiebantur in publicos relata commentarios: nam cælum arsisse, terram cum mugitu tremuisse, varias spectrorum facies, horrendasque voces oculis atque auribus hominum observatas; proditum erat saepe antea. Quod verò hæcenus invisum inauditumque plus cæteris omnibus prodigijs terruit, erat nivis in modum, demissa caro frustis majoribus, minoribusque. Hæc ab omni genere avium intervolutantium direpta sunt, priusquam terram attingerent: reliquum quod interciderit in urbe, agrisque sparsum, jacuit multo tempore, nec colore mutato, nec odore contra morem veterascensium carniū: quod Vates indigene interpretari non potuerunt. Hujus pluvie eisdem circumstantijs meminuit Plin. lib. 2. cap. 56. Ravif. Text. 7. Officin. cap. 53. Cicer. I. de Divinat. & Valer. Maxim. I. cap. 6. n. 5.

In institutionem Decemviratus

Pluvia carnis portento.

Spectra, plus horribilia.

Claudian.

Delr.

11 Inter ostenta in timorem, uti horribiliora hæcine describuntur: verum, quantum auguror, ubi spectra, hominumve parentia simulacra, plus terrent non solum propter deformitatem, sed quia nimis præ horrore perturbant mentem. In sacra pagina dicuntur Personæ tristes: de quo plura, Tom. 4. T. 7. à n. 13. Pausan. cap. 349. Vise præterea in eos consurgere heroum species. Claudian. I. in Rufin. à v. 125. Populum movisse Silentium: Illie Umbrarum tenui stridore volantum Flebilis auditur questus simulacra coloni Pallida, desunctasque vident migrare figuras. Seneca in Oedip. v. 174. Vaga per lucos simulacra virum, majora viris. Delr. hic exponit: Vel quòd ita se res habeat vel quòd in cladibus publicis, metus ipse faciat huiusmodi apparere. Ciceronis Urania in suo Consulatu: Aut cum se gravido tremescit corpore tellus: Jam verò varia nocturno tempore vise Terribiles forme, bellum morusque movebant. Virgil. I. Georg. v. 477. Simulacra modis pal-lentia miris. Iterat phrasem (quam à Lu-

cretio, I. de Rer. natur. v. 124. suppilavit) & I. Æneid. v. 358-7. v. 89. & 10. v. 822. Ovid. 15. Metamorph. fab. v. 53. Lucan. I. Phars. v. 11-5. v. 512. & 9. v. 641. Petroniufque Caym. 19. v. 139.

Umbrarum facies divo stridore m'natur.

12 Athenis sacra Praxidica (distincta à Praxidices sacra. die 13. n. 24.) Meurs. Pop. Attic. Templum ei erexit Menelaus post reditum è Troja, quia Dea Praxidica tribuebatur exitus rerum, seu finis operationum: & à Menelao dedicatum simulacrum juxta Veneris statuam, eò quòd feliciter post tot labores, potito voto, recuperaverit amissam fugitivam Helenam. Pausan. cap. 105. qui dicit vocari Praxidicen, q. d. Nemesim, id est, Vindicatricem. Cum uxore enim salvus venerat, & de raptore triumphaverat. Ejus filie propter illam etiam dictæ Deæ, & Praxidicæ, de quibus idem, cap. 307. subdit: Sub divo earum ades, quas vocant Praxidicas, ac si dicas Vindices. Ad earum aram jusjurandum accipiunt, quod irritum neutiquam habent. Meminit Orpheus in Hymn. ad Proserpin. & Gyrard. Syntagm. I. n. 74. Templum earum Athenis dicebatur Leocorum, id est, Templum filiarum populi (inquit Ælian. I. 2. Var. Histor. cap. 29.) Praxitheæ, Theopæ & Eubulæ. Has pro salute & incolumitate civitatis Minervæ, occisas esse, fama est, populo eas tradente, Oraculo Delphico. Dicebat enim, aliter non posse servari urbem, nisi illi mactarentur. Laborabat enim urbs peste & fame, consultoque Apolline, in Athenarum salutem, illas victimas destinavit. Gyrard. Syntagm. 13. n. 56. Praxitheam unam fuisse Gratiarum asserit, quæ cum alijs duabus Gratijs mactatæ ac dicatæ fuerunt Apollini, ut ab Athenis suis removeretur malum.

Praxidices sacra.

Templum.

Dea Praxidice.

13 Alij Praxidicen dicunt Venerem. Unde Rhodigin. 29. cap. 18. inquit: Erat & post Bacchi templum Veneris ades, simulacro ex ebore, ei dicato; quod Praxis cognominabatur, & etiam Venus armata. Idem Gyrard. d. n. 19. Imago apud Suidam, singularis: igitur Dea tantum caput consuevit solitum. Arbitror per huiusmodi Deæ formam, signari Potentiam, quam Prisci colebant uti Numen, & fiebant Numina, quippe armis, viribusque corporis valebant, ac hostibus prævalebant; unde Amphiarus apud Statium 5. Thebaid. v. 400. dicebat: Numen mihi brachium & ensis. Hinc solemne tam apud Græcos, ut notat Nonius in Tabul. Goltz. 23. quam apud Romanos, ut ipse Goltz. expressit in numism. Fastor. usquequa-

Praxidices imago.

Et Potentia.

Caput ornatum sagittis, quasi radijs.

quaquē (maximè in Augusto, quem propter hujusmodi factum taxat Suetonius) ornati capita sagittis quasi radijs, quod desumptum ex Æthiopiis. Æthiopes cum jam cecidissent bellicum, inferunturque signa saltant venerabundi: nec apud illos citra saltationem excuseret aliquis sagittam, quae tela capiti pro pharetra, instar radiorum, circumponere, gentium illarum mos est. Eo modo iniicere sese hosti formidinem, opinantur. Rhodigin. 5. cap. 3.

Diana Cariatidis.

14. Apud Lacedaemones sacra Dianae Cariatidi cui templum cum simulacro erectum. Meurs. Graec. feriat. & Castell. de Festis, cujus meminit Pausanias, cap. 92. Cariatias (inquit) vicus ille Dianae est; & Nymphis sacer: quo in loco Lacedaemoniorum virgines anniversarium festum obeunt, patrioque ritu saltationem celebrant. Diana signum sub divo est. Alij vocant Dianam Cyndiam, ut referant quod ab indigenis fictum in stuporem miraculum. Ejus simulacrum subdio, nunquam omnino nive aut pluvia tangitur. Polyb. lib. 16. signatque Causin. lib. 2. Symbol. 20. Ludus erat puellarum tripudium, immo saltatio. (Vernaculè: No Bayle, sino Danza) ex eo quod ibi Castor & Pollux saltationis genus invenere, quo postea in Diana honorem usque sunt Cariatides virgines. Gyrard. Syntagm. 12. n. 23. Placidius Luctatius, in illud Statij, 4. Thebaid. v. 230. Plaudentique habiles Cariatia resonare Diana; ait: Templum in Lacedaemone Dianae sacrum ex hac causa. Cum luderent virgines, ruinam templi meditatae omnis chorus; in arborem nucis fugit, & in ramo ejus pependit; quam nucem Graeci Caram vocant. Ergo de arbore & templo, & de Dea nomen accepit. Insigne delirium vel in mythico! Speciosa prorsus arbor puellarum botro, vel picarum cumulo, & in unico ramulo.

Cynthia, & ejus simulacrum.

Cariatides virgines, cur ita dicitur?

Hæc Diane sacra ritu rustico & saltu.

15. Non ita ineptè Scholiastes Theocriti in Edyl. 18. Xerxes (inquit) cum in Graeciam adventaret, omnes deserti Laconia, metu Barbarorum perterriti; in diversas partes fugere: & cum virgines timore laterent; ex hoc evenit, ut eo die quo solitus erat chorus virginum Diana Cariatidi hymnum canere, nemo ad solemne sacrum inveniretur. Tunc itaque pastores è rure in urbem convenerunt: & ne ritus sacrorum interrumpere, pastorali carmine composito, Dea honorem celebraverunt. Unde post à virginibus celebrata Dianae sacra, sed stylo pastoritio, & carmine bucolico, rusticà saltatione. Gyrard. d.

16. In his sacris inelytum facinus operatus est Aristomenes Messenius, hostis Spartanorum, quod jurè laudat Hieronymus, 1. Adversus Jovian. qui etiam

ut major gloria ipsi, virginibusque raptis esset; denuò perpetratum asserit in Hiacynthijs, de quo nos, 24. Jun. Praesentem articulum refert Pausanias, cap. 127. Cum Spartam adoriri vellet, Helena & Gemellorum specie deterritum fuisse, asserit: Cariatidesque virgines, choros ducentes Dianae, interdiu ex occulto aggressum, parentum opibus & dignitate praestantissimam quamque comprehendit, ac secum abduxit: militeque violare virgines conantes ferro repressit, ac ab injuria, strenuè civis ex hoste factus, vindicavit, denique integras parentibus lytro factis, restituit. Post pretio accepto inescatus idem conatus facere in sacris Cereris Aegilae, jactus pessimè cecidit; etenim captus & in vincula conjectus, ut dicemus, die 12. n. 14.

Aristodemus virgines ab injuria defendit.

Ceres Aegilae.

Bacchi sacra apud Gallos.

17. Bacchus (juxta Strabonem lib. 4. n. 50.) ad ostium Ligeris Gallis praefcis ridiculo trucique sacrificio celebrabatur: igitur à viris templi tectum quotannis demoliebatur, eademque die ante Solis occasum pristinae formae & integritati restituendum erat à mulieribus, unaquaque onus ad restorationem sedulo apportante, curamque opera in illa adhibente; quoniam vel incuria plecebatur periculo capitis: quippe si onus excidebat, ut saepe usqueque, maximè si onus grave, atque importabile foeminae, ea à viris illicò discerpebatur, fiebatque victima in sacris Bacchi. Meminit hujus detestandi ritus etiam Bolduc, in Oggio Christian. lib. 1. cap. 1. De Germanis erga Mercurium idem asserit Cornelius Tacit. de eorum morib. cap. 9. Deorum Maximum, Mercurium colunt, qui certis diebus humanis quoque hostijs litare fas habent. Statio tempore augurij patrum, in silvam praefcam formidine sacram (hoc est, religione) omnes ejusdem sanguinis populi legationibus coeunt, casoque homine, celebrant barbari ritus horrenda primordia.

Et Mercurij apud Germanos.

18. Alluditur ad sacra Corybantia, de quibus fusè in Magna-Matre, Cybelle, 27. Martij, à 11. & 28. à n. 21. primò, ut refert Apulejus, Metamorph. 8. Diu capite demisso, cervicibus lubricis intorquentes motibus crinesque pendulos in circum rotantes; ad postremum ancipiti ferro sua quisque brachia dissecat. Inter haec unus ex illis bacchatur effusus, ac de imis praecordijs anhelitus crebros referens, velut Numinis divino spiritu repletus simulabat sauciam vecordiam. Videtis hic latè Beroald. Post ex suo ritus protracti ab illis in propinquorum sanguinem.

Corybantia sacra.

nem. Unde Firmicus de Errore profan. religion. inquit: Qui fratrum desiderat sanguinem, Corybantium sequatur institutum. Etiam Arnobius, lib. 6. Oblivioni etiam (inquit) Corybantia sacra donentur, in quibus sanctum istud mysterium traditur: frater trucidatur à fratribus. Parricidium colitur; nam unus frater à duobus interemptus est. De his Gyrard. Syntagm. 1. n. 33. & 4. n. 7. Plato in Euthydemo ait: In mysterijs suis illum quem in sacris initiaturi, in solio collocant, variisque jocis applaudunt, & choreas ducunt saltantes; eoque modo expiant. De illorum sacris & pugnis, Juvenal. Satyr. 5. à v. 26.

Juvenal.

—Corybantia videbis, Jurgia protrudunt, sed mox & pocula torquent saucij, sed rubra detergunt vulnera mappa. —Pugna ferret commissa lagenà.

DIES V. FEBRUAR.

NON.

1. G Rad. 15. Solis in Aquario. Sub quo qui nati, luxuriosi & cinedi. Firmic. Medius Aquarius oritur: tempestas. Columel.

Ovid.

Jam puer Idæus medià tenuis eminet alvo, Et liquidas misso nectare fundit aquas.

Zona Orionis.

Ovid. 2. Fastor. v. 145. Turbidus aer Favonii flatu. Zona Orionis oritur. Ptolom.

Unde nascentem quem primo aspexerit Eoo, Ille pedem cursu, insignisque & corporis ipsa Mobilitate vicens, habiles se exercet in artus. Ille animi dubius, & mentis percitus astro, Turbatus agitur simulis, mentisque flagello Cura recens, mutatque locos inceptaque, & ager

Pontan.

Principis ipse aulas & limina nota frequentat, Discursatque foro, & populos rumoribus implet.

Canit Jovian. Pontan. 3. Uran. Dicitur Zona Orionis tres stellae lucidae baltheum figurantes. Clavius in Spher. Constell. 35. Orion Hebr. dicitur Canis fortis, & bellator fortis. Kircher. d. cap. 6. Etiam Gigas. Avenar. Cum Orionis asterismo inter Aegyptios signabatur Noctua & Coturnix: totum in malum portentum. Tyrannidi opposebatur Leo navi vectus, Momphtha & Omphtha, tanquam Numen triplex propitium. Kircher. ibid. cap. 7. Ala dextra Corvi manè occidit. Junctin. K. A. Tergum Leonis oritur vespere. Alsted. Uranom. Zephrus flare incipit. Ptolom. addit, de quo poststridie. Ferie puellarum & lactanium. K. P. R. Duo viri unicornem equitantes. Spher. Arab.

2. Egressus Joseph de Hebron, ut diximus, 24. Januar. n. 1. pervenit hodie lassus in conspectum Pharaonis, solliciti de illo, Regieque primatibus; quos benignè suscipit, gratus de obsequio factis Josepho, quem ardentè diligebat, & cujus praesentia desiderio flagrabat. R. Abrah. in Myrrh. fascicul. Anno ab hujusmodi articulo 199. juxta Salian. cum Sephora & filijs, virgaque Dei, committenti se itineri Moyse in libertatem filiorum Israël, monitus à Deo Aaron, occurrit fratri in deserto, quod est inter littus Rubri maris & Ramesses, quod dicitur Desertum Ethan, quo coram post mutuam salutationem Moyse expressit, quae Dominus crediderat, & insuper signa quae mandaverat, & virgam thaumaturgam. Tunc in diversorio, quia Eliezer recens natus non erat circumcisus, cum voluisset Angelus evaginato gladio interficere Moysem (R. Salomon cogitat specie draconis apparuisse) monitus est ab Aarone, dimittere Sephoram in patriam, ut liberius fungerentur officio; quod fecit, illa annuente. Post progressi invenerunt Hebraeorum Primates, qui Moyse adventum praesentant. Joseph. 2. Antiq. cap. 5. Anno sequenti perfectum est labrum aeneum de speculis mulierum, quae excubabant in ostio Tabernaculi. Rab. Abrah. in Myrrh. fascic. ex Exod. 30. 18-38. 8. Specula olim non vitro, aut crystallo; sed ex ære. Plin. lib. 33. cap. 9. & 34. cap. 17. Foeminae viduae, vel quae mundi vanitatem missam fecerant; in signum devotionis sua specula templo Numinis dicabant. Idem Rab. Abrah. Vid. Maluend. loc. cit.

Joseph ingreditur. Pharaonis Regiam ex Hebron.

Aaron Moyse occurrit.

Labrum aeneum, seu fons.

Specula dicata Sanctuario.

3. Cuncta quae valet, torquet in gloriam sui generis Josephus, estò contra textus sacer. Unde post cladem Benjamiticam plura infarcit partim ficta, partim falsa, ut videris. Si anathemati furore Israelitarum, non solum humana propago, sed etiam terra & cuncta, quae sub Benjamitarum ditione, tradita est, quin relinqueretur minus ad parietem; unde tam cito facta strages, & malorum illatorum poenitentia? Patet non ita prompta, dum sexcenti viri, qui fugerant manserunt in petra Remmon quatuor mensibus. Judic. 20. 47. Philo Bibl. in Antiq. ait: Reversus est omnis populus in Silo & Phinees, filius Eleazar, sacerdotis cum eis. In tempore eo (inquit) Phinees reclinavit se ut moreretur: & dixit ad eum Dominus: Ecce transisti centum viginti annos: & nunc exurge & vade hinc & habita in Dan. Bem in monte (Rabbini intelligunt Paradisum) & inhabita ibi annis plurimis: & mandabo ego Aquila meae (an Deus Israël cum insigni

Figmentum ac delirium Rabbino -- rum de Phinees.